

Grupp 5

FCI-nummer 48

FCI-standard på engelska publicerad 2015-05-27

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2014-11-03

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2016-03-29

KARELSK BJÖRNHUND

(Rasnamn i hemlandet: Karjalankarhukoira)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för KARELSK BJÖRNHUND

Ursprungsland/ hemland	Finland
Användningsområde	En ställande jaktspets avsedd för jakt främst på älg och björn
FCI-klassifikation	Grupp 5, sektion 2. Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål	Rasens ursprung anses vara komihunden, som också kallas för syrjännas hund. Stamhundarna härstammar dock från Ladoga, Karelen, Olonets och Ryska Karelen, där de användes för jakt på allt vilt. Rasaveln påbörjades år 1936. Ändamålet var att avla fram en robust hund som skäller på storvilt. Då kom man överens om att rasens namn skall vara karelsk björnhund. Den första rasstandarden fastställdes år 1945 och de första hundarna registrerades år 1946. Numera är rasen vanlig i Finland.
Helhetsintryck	Karelsk björnhund skall vara en medelstor spets med tät päls, robust konstruktion och stark kroppsbyggnad.
Viktiga måttförhållanden	Kroppslängden skall vara endast något större än mankhöjden. Kroppsdjupet skall vara ca hälften av mankhöjden. Förhållandet mellan nosparti och skalle skall vara ca 2:3. Skallen längd skall vara ungefär samma som dess bredd och djup.
Uppförande/karaktär	Karelsk björnhund skall ha intensiv jaktlust. Rasen arbetar mycket självständigt, men dock samarbetsvilligt, och markerar viltet med skall. Sinnena, i synnerhet luktsinnet, är skarpa, varför rasen lämpar sig för storviltjakt. Rasen har mycket bra orienteringssinne. Den skall ha ett jämnt temperament och vara modig och envis. Den har starkt utvecklad jaktinstinkt, är mycket självsäker och kan visa sig ranghög mot andra hanhundar, men aldrig aggressiv mot människor. Rasen är aningen reserverad.
Huvud	Huvudet skall inte vara särskilt långt, framifrån sett skall det vara triangelformat.
Skallparti	
Skalle	Skallen skall vara bred sedd framifrån, från sidan sett något välvd, bredast mellan öronen. Pannfåran skall knappt vara synlig. Ögonbrynsbågarna skall vara endast svagt utvecklade.
Stop	Stopet skall inte vara uttalat, tämligen långt och gradvis välvt mot skallen.

Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara stor och svart.
Nosparti	Nospartiet skall vara djupt och endast svagt avsmalnade mot nospetsen. Nosryggen skall vara rak.
Läppar	Läpparna skall vara tämligen tunna och åtliggande.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara mycket kraftiga. Tänderna skall vara väl utvecklade och regelbundet ansatta. Normalt tandschema. Väl slutet saxbett.
Kinder	Okbågarna skall vara väl utvecklade.
Ögon	Ögonen skall vara relativt små och något ovala. Färgen skall vara brun i olika nyanser. Uttrycket skall vara alert och skarpt.
Öron	Öronen skall vara upprättstående, relativt högt ansatta, medelstora med något rundade spetsar.
Hals	Halsen skall vara muskulös, medellång, välvd och täckt av tjock päls.
Kropp	
Manke	Manken skall vara tydligt markerad, i synnerhet hos hanhundar.
Rygg	Ryggen skall vara plan och muskulös.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort och muskulöst.
Kors	Korset skall vara brett, kraftigt och svagt sluttande.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara rymlig, inte påtagligt bred, relativt lång och nå ungefär till armbågen. Revbenen skall vara något välvda. Förbröstatet skall vara tydligt, dock inte särskilt framträdande.
Underlinje och buk	Buklinjen skall vara något uppdragen.
Svans	Svansen skall vara högt ansatt, medellång och böjd över ryggen så att svansspetsen vidrör endera sidan av bälen eller ryggen. Medfödd stubbsvans accepteras och är likvärdig med en naturligt lång svans.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen skall vara kraftiga med stark benstomme. Framifrån sett skall de vara raka och parallella. Överarmen och skulderbladet skall vara lika långa, men underarmen något längre.

Skulderblad	Skulderbladet skall vara relativt snedställt och muskulöst.
Överarm	Överarmen skall vara något snedställd och kraftig.
Armbåge	Armbågen skall vara rakt bakåtriktad och befinna sig på en lodrät linje som är dragen från skulderbladets högsta punkt.
Underarm	Frambenen skall vara kraftiga och lodräta.
Mellanhand	Mellanhanden skall vara medellång, något snedställd och elastisk.
Framtassar	Framtassarna skall vara fasta, väl välvda, rundade och framåtriktade. Trampdynorna skall vara spänstiga och på sidorna täckta av tät hårbeklädnad.
Bakställ	
Helhet	Bakbenen skall vara kraftiga och muskulösa, bakifrån sett raka och parallella.
Lår	Låren skall vara breda och långa med kraftig muskulatur.
Knäled	Knäleden skall vara framåtriktad och knävinkeln medelstor. Bakbenets främre kant skall bilda en mjuk vinkel.
Underben	Underbenet skall vara långt och muskulöst.
Has/hasled	Hasen skall vara lågt ansatt med tydlig vinkling.
Mellanfot	Mellanfoten skall vara kort, kraftig och lodrät.
Baktassar	Baktassarna skall vara fasta, något längre och mindre välvda än framtassarna. Trampdynorna skall vara spänstiga och på sidorna täckta av tät hårbeklädnad.
Rörelser	
	Rörelserna skall vara lätta, uthålliga och täcka mycket mark. Rasen byter lätt gångart från trav till galopp, vilket är den naturliga gångarten. Benen skall röra sig parallellt.
Hud	
	Huden skall överallt vara åtsmitande och utan rynkor.
Päls	
Pälsstruktur	Täckhåret skall vara grovt och rakt. På halsen, ryggen och lårens baksidor skall pälsen vara längre än på andra ställen. Underullen skall vara mjuk och tät.
Färg	Färgen skall vara svart, som kan vara matt eller något brunskiftande; oftast med skarpt avgränsade vita tecken på huvudet, halsen, bröstet, buken och benen.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhundar: 54–60 cm, idealhöjd 57 cm
Tikar: 49–55 cm, idealhöjd 52 cm

Vikt

Hanhundar: idealvikt 25–28 kg
Tikar: idealvikt 17–20 kg

Fel

FEL: Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Klen benstomme.
- Smalt skallparti.
- Kraftigt välvd hjässa.
- Snipigt nosparti.
- Saknade tänder, undantaget PM1 och M3.
- Gula ögon.
- Mjuk öron eller fladdermusöron.
- Löst halsskinn.
- För djup eller tunnformad bröstorg.
- Branta skuldror.
- Raka hasleder och platta tassar.
- Övervägande vit päls med svarta markeringar eller inslag av trefärgat hår, s.k. varghår.
- Kraftig prickighet i de vita partierna.
- Vågig päls.
- Rak eller bristfälligt böjd svans.
- Något vekt temperament.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Över- eller underbett.
- Blå ögon.
- Öron som är helt eller delvis hängande.
- Andra färger än dem i standarden.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se